

[Thestrup.]

udstået, medens reglen nu er, når $\frac{2}{3}$ af straffen og i almindelighed 9 måneder er udstået. Så ser jeg bort fra den særlige og mere specielle undtagelsesregel, der også findes i dag. Også her tilsigter ændringerne at gennemføre en nordisk ensartethed, og der er også i dem en tydelig bestræbelse for at se mere på det resocialiserende end på det generalpræventive.

Jeg vil gerne mest muligt være med til resocialiserende foranstaltninger, men vil dog ikke se bort fra, at truslen om straf også har sin betydning. Der er jo mennesker, der på det stadium, hvor de nu er, ikke kan resocialiseres. Forholdet er vel også det, at vi ikke har og vel næppe kan få klarhed over, hvor mange af os der i virkeligheden holdes tilbage fra lovovertrædelser på grund af frygten for straf. Hvis vi f. eks. tager en forbrydelse som spirituskørsel, tror vi jo netop på straffetruslens virkning, altså på den generalpræventive virkning. Jeg er ikke helt sikker på, at der ikke findes mennesker, der tænker: skidt, lad mig bare være med til et lille bræk; hvis det går galt, bliver jeg snart løsladt igen. Mine udtalelser skal ikke forstås som en nægtelse af at ville være med til de foreslåede ændringer, men jeg ønsker en nøje drøftelse og gennemgang af hele dette problem i udvalget.

Jeg vil gerne her sige, at jeg synes også, vi i udvalget bør overveje, om det ikke ville være rigtigt i noget større omfang end nu at lade ændringer i idømt straf afgøre af de domstole, der har idømt dem.

Vi kommer dernæst til et forhold, der efter min opfattelse er endnu mere betænkeligt. Det er bestemmelsen om adgangen til at give fængselsfanger lov til at arbejde uden for fængslet og til i visse tilfælde at lade dem få, hvad man har kaldt en fridag eller ferie. For alle fanger gælder det, at de i ganske særlige tilfælde, i anledning af dødsfald i den nærmeste familie f. eks., kan få lov til at rejse hjem med eller uden politiledsagelse. At denne adgang oprettholdes, vil ingen sætte sig imod. Dernæst findes der med hensyn til forvarede, ungdomsfængselsfanger og arbejdshusfanger lignende regler som dem, jeg her har nævnt, om arbejde uden for fængslet og om ferie. Jeg kan ikke lade være med at sige, at straffens første og vigtigste formål er at

skaffe sikkerhed for den lovlydige del af samfundet. Uden en sådan sikkerhed kan et samfund ikke bestå.

Vi anvender fængselsstraf, fordi vi tror på, at truslen om fængselsstraf afholder mennesker, der måske ellers ville have begået forbrydelser, derfra. Hvad er det nu, der er det afgørende ved fængselsstraf? Ja, det afgørende ved fængselsstraf var afspærringen fra andre, ikke mindst afspærringen fra det andet køn, og så spørger jeg: hvis vi nu ophæver det karakteristiske ved fængselsstraffen: afspærringen, hvad er der så ved at beholde fængselsstraffen? Hvilken betydning har den så? Jeg er naturligvis klar over, at ministeren kun tænker sig, at udearbejde og de såkaldte ferier skal være rene undtagelsestilfælde, men er det så så afgørende at indføre dem? Vi har i den senere tid haft en række tilfælde, der har fået befolkningen til at spørge, om vi i tilstrækkelig grad tager hensyn til kravet om at skaffe sikkerhed for det almindelige, fredelige samfund. Farlige forbrydere er sluppet ud; mennesker, der tydeligt gav til kende, at de spekulerede på mord, har fået lov til at være på fri fod. Jeg tror, det er rimeligt, at vi i udvalget får nærmere oplysning om disse forhold, og jeg erkender, at det ofte er tilfældet, at den nøgterne redegørelse kan ændre ens syn på den pågældende sag, men tilbage bliver, at det for mig står som noget tvivlsomt, om vi skal gå med til det såkaldte udearbejde og til de såkaldte ferier.

Jeg har gentagne gange her i salen hævdet, at den bedste måde at bekæmpe kriminalitet på er at arbejde på at skabe gode hjem til børnene at vokse op i, gode sociale forhold for mennesker at leve under, og her kommer et spørgsmål som boligspørgsmålet i forgrunden. Jeg kan tilføje, at efter min opfattelse spiller det også en stor rolle, om vi har et dygtigt og effektivt politi i tilstrækkeligt tal til at kunne forfølge og opklare forbrydelserne, således at det er en undtagelse, at en forbrydelse ikke opklares.

Havde vi disse gode forhold og et politi i tilstrækkeligt tal, kunne vi slække på fængselsstraffen. Jeg har på dette område en erfaring forud for den højtærede minister, og det er, at jeg kender fængslerne indefra, døren uden håndtag, og jeg kan